

Sygn. akt. IV K 89/17

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 listopada 2017 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie IV Wydział Karny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Iwona Gierula

Protokolant: Monika Kurek

w obecności Prokuratora: Krzysztofa Szczerby

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 listopada 2017 r.

sprawy **M. P. (1)**

syna J. i V. z d. D.,

ur. (...) w W.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Wydział IX Karny z dnia 21 listopada 2000 r., sygn. akt IX K 1285/00 za czyn z art. 278 § 1 kk popełniony w dniu 16 lipca 2000 r. na karę grzywny w wymiarze 60 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych, postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Wydział IX Karny z dnia 03 czerwca 2005 r. sygn. akt IX Ko 150/05 w zamian za karę grzywny orzeczono karę zastępczą 20 dni pozbawienia wolności;

II. Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie VII Wydział Karny z dnia 18 maja 2005 r., sygn. akt VII K 1743/04 za czyn z art. 281 kk popełniony w dniu 25 września 2004 r. na karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres pozbawienia wolności od dnia 18 października 2004 r. do dnia 18 maja 2005 r.;

III. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie IV Wydział Karny z dnia 09 lutego 2009 r., sygn. akt IV K 1671/08 za dwanaście czynów, I – z art. 193 kk popełniony w okresie od 10 sierpnia 2008 r. do dnia 13 sierpnia 2008 r. na karę 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności, II – z art. 276 kk popełniony w dniu 13 sierpnia 2008 r. na karę 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności; III – X stanowiące ciąg przestępstw z art. 91 § 1 kk, III – z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w okresie od 15 do 16 września 2008 r., IV oraz V – z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w okresie od 01 do 02 października 2008 r., VI oraz VII – z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w okresie od 01 do 02 października 2008 r., VIII – z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w okresie od 10 do 12 października 2008 r., IX – z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w okresie od 11 do 13 października 2008 r., X – z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 15 października 2008 r., które wymierzono karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności; XI – z art. 224 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 15 października 2008 r. na karę 1 (jednego) miesiąca pozbawienia wolności, XII – z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dniu 15 października 2008 r. na karę 1 (jednego) miesiąca pozbawienia wolności, za które wymierzono karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres pozbawienia wolności w dniu 13 sierpnia 2008 r. oraz w okresie od dnia 15 października 2008 r. do dnia 09 lutego 2009 r.

IV. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie IV Wydział Karny z dnia 06 marca 2009 r., sygn. akt IV K 17/09 za czyn z art. 178a § 1 kk popełniony w dniu 03 lipca 2008 r. na karę grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 15 złotych, na poczet której zaliczono okres pozbawienia wolności od dnia 03 lipca 2008 r. do dnia 04 lipca 2008 r., orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat, postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie IV Wydział Karny z dnia 17 grudnia 2010 r. sygn. akt IV Ko 869/10 w zamian za karę grzywny orzeczono karę zastępczą 100 dni pozbawienia wolności;

V. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie IV Wydział Karny z dnia 14 listopada 2014 r., sygn. akt IV K 544/14 za czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 28 maja 2014 r. na karę 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres pozbawienia wolności od dnia 05 czerwca 2014 r. do dnia 06 czerwca 2014 r.;

VI. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie IV Wydział Karny z dnia 03 lutego 2015 r., sygn. akt IV K 445/14 za trzy czyny, I – z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 26/27 marca 2014 r. na karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, II – z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 24/25 marca 2014 r. na karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, III – z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 24/25 marca 2014 r. na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności; za które wymierzono karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres zatrzymania w dniu 29 kwietnia 2014 r.;

VII. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie IV Wydział Karny z dnia 23 kwietnia 2015 r., sygn. akt IV K 744/14 za czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 12 lipca 2014 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności; na poczet której zaliczono okres pozbawienia wolności od dnia 12 lipca 2014 r. do dnia 14 lipca 2014 r.;

VIII. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie IV Wydział Karny z dnia 13 lipca 2015 r., sygn. akt IV K 798/14 za czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 04 sierpnia 2014 r. na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres pozbawienia wolności od dnia 09 października 2014 r. do dnia 10 października 2014 r.;

IX. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie IV Wydział Karny z dnia 17 maja 2016 r., sygn. akt IV K 458/15 za cztery czyny: I. - z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. popełniony w dniu 31 sierpnia 2014 r. na karę 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności; II – za czyny zarzucane w pkt 2, 4 i 5 a/o, popełnione w dniach 19 maja 2014 r., 4 września 2014 r. i 7 września 2014 r. stanowiące ciąg przestępstw z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności; za które wymierzono karę łączną 5 lat pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres zatrzymania od dnia 7 września 2014 r. do dnia 9 września 2014 r. oraz okres tymczasowego aresztowania od dnia 10 października 2014 r. do dnia 19 stycznia 2015 r.;

X. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie IV Wydział Karny z dnia 31 sierpnia 2016 r., sygn. akt IV K 381/14 za dziewięć czynów popełnionych w ciągu przestępstw z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. popełnione w dniach: 15-16 marca 2014 r., 15 marca 2014 r., 24 grudnia 2013 r., 9-10 lutego 2014 r., 9-10 lutego 2014 r., 28 lutego-1 marca 2014 r., 3-4 marca 2014 r., 4-5 marca 2014 r., 6-7 marca 2014 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 17 marca 2014 r. do dnia 19 marca 2014 r.; zmieniony wyrokiem Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z dnia 5 maja 2017 r., sygn. akt VI Ka 1470/16 w ten sposób, że z ciągu przestępstw wyeliminowano czyn zarzucany oskarżonemu w pkt 5 aktu oskarżenia i od popełnienia tego czynu oskarżonego uniewinniono, zaś karę obniżono do 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności, w pozostałej części wyrok w stosunku do M. P. (1) utrzymano w mocy;

orzeka:

I. na podstawie art. 85 § 1 i § 2 k.k., art. 85a k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 569 § 1 k.p.k. łączy orzeczoną w wyroku opisanym w pkt VI karę łączną pozbawienia wolności z wymierzonymi w wyrokach opisanych w pkt VII i VIII jednostkowymi karami pozbawienia wolności oraz z orzeczoną w wyroku opisanym w pkt IX karą łączną pozbawienia wolności i wymierzoną w wyroku opisanym w pkt X jednostkową karą pozbawienia wolności i wymierza skazanemu M. P. (1) karę łączną 8 (ośmiu) lat pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 577 k.p.k. w zw. z art. 63 § 1 i 5 k.k. na poczet kary łącznej pozbawienia wolności z pkt I zalicza skazanemu: w sprawie IV K 445/14 okres zatrzymania w dniu 29 kwietnia 2014 r. oraz okres odbycia w części kary pozbawienia wolności od dnia 17 maja 2016 r. do dnia 22 listopada 2017 r. (data wyroku); w sprawie IV K 744/14 okres zatrzymania od dnia 12 lipca 2014 r. do dnia 14 lipca 2014 r.; w sprawie IV K 798/14 okres zatrzymania od dnia 9 października 2014 r. do dnia 10 października 2014 r., w sprawie IV K 458/15 okres zatrzymania od dnia 7 września 2014 r. do dnia 9 września 2014 r. oraz okres tymczasowego aresztowania od dnia 10 października 2014 r. do dnia 19 stycznia 2015 r., zaś w sprawie IV K 381/14 okres zatrzymania od dnia 17 marca 2014 r. do dnia 19 marca 2014 r.;

III. w pozostałym zakresie wyżej wymienione wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu;

IV. na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie karne w zakresie wydania wyroku łącznego co do kar orzeczonych wyrokami opisanymi w pkt I - V;

V. na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. H. M. kwotę 147,60 (sto czterdzieści siedem złotych i sześćdziesiąt groszy), zawierającą należny podatek VAT, tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną skazanemu z urzędu w sprawie o wydanie wyroku łącznego;

VI. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych związanych z wydaniem wyroku łącznego w całości.

Sygn. akt IV K 89/17

UZASADNIENIE

M. P. (1) został skazany prawomocnymi wyrokami:

XI. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Wydział IX Karny z dnia 21 listopada 2000 r., sygn. akt IX K 1285/00 za czyn z art. 278 § 1 kk popełniony w dniu 16 lipca 2000 r. na karę grzywny w wymiarze 60 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych, postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Wydział IX Karny z dnia 03 czerwca 2005 r. sygn. akt IX Ko 150/05 w zamian za karę grzywny orzeczono karę zastępczą 20 dni pozbawienia wolności;

XII. Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie VII Wydział Karny z dnia 18 maja 2005 r., sygn. akt VII K 1743/04 za czyn z art. 281 kk popełniony w dniu 25 września 2004 r. na karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres pozbawienia wolności od dnia 18 października 2004 r. do dnia 18 maja 2005 r.;

XIII. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie IV Wydział Karny z dnia 09 lutego 2009 r., sygn. akt IV K 1671/08 za dwanaście czynów, I – z art. 193 kk popełniony w okresie od 10 sierpnia 2008 r. do dnia 13 sierpnia 2008 r. na karę 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności, II – z art. 276 kk popełniony w dniu 13 sierpnia 2008 r. na karę 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności; III – X stanowiące ciąg przestępstw z art. 91 § 1 kk, III – z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w okresie od 15 do 16 września 2008 r., IV oraz V – z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w okresie od 01 do 02 października 2008 r., VI oraz VII – z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w okresie od 01 do 02 października 2008 r., VIII – z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w okresie od 10 do 12 października 2008 r., IX – z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w okresie od 11 do 13 października 2008 r., X – z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu

15 października 2008 r., które wymierzono karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności; XI – z art. 224 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 15 października 2008 r. na karę 1 (jednego) miesiąca pozbawienia wolności, XII – z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dniu 15 października 2008 r. na karę 1 (jednego) miesiąca pozbawienia wolności, za które wymierzono karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres pozbawienia wolności w dniu 13 sierpnia 2008 r. oraz w okresie od dnia 15 października 2008 r. do dnia 09 lutego 2009 r.

XIV. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie IV Wydział Karny z dnia 06 marca 2009 r., sygn. akt IV K 17/09 za czyn z art. 178a § 1 kk popełniony w dniu 03 lipca 2008 r. na karę grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 15 złotych, na poczet której zaliczono okres pozbawienia wolności od dnia 03 lipca 2008 r. do dnia 04 lipca 2008 r., orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat, postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie IV Wydział Karny z dnia 17 grudnia 2010 r. sygn. akt IV Ko 869/10 w zamian za karę grzywny orzeczono karę zastępczą 100 dni pozbawienia wolności;

XV. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie IV Wydział Karny z dnia 14 listopada 2014 r., sygn. akt IV K 544/14 za czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 28 maja 2014 r. na karę 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres pozbawienia wolności od dnia 05 czerwca 2014 r. do dnia 06 czerwca 2014 r.;

XVI. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie IV Wydział Karny z dnia 03 lutego 2015 r., sygn. akt IV K 445/14 za trzy czyny, I – z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 26/27 marca 2014 r. na karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, II – z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 24/25 marca 2014 r. na karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, III – z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 24/25 marca 2014 r. na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności; za które wymierzono karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres zatrzymania w dniu 29 kwietnia 2014 r.;

XVII. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie IV Wydział Karny z dnia 23 kwietnia 2015 r., sygn. akt IV K 744/14 za czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 12 lipca 2014 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności; na poczet której zaliczono okres pozbawienia wolności od dnia 12 lipca 2014 r. do dnia 14 lipca 2014 r.;

XVIII. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie IV Wydział Karny z dnia 13 lipca 2015 r., sygn. akt IV K 798/14 za czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 04 sierpnia 2014 r. na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres pozbawienia wolności od dnia 09 października 2014 r. do dnia 10 października 2014 r.;

XIX. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie IV Wydział Karny z dnia 17 maja 2016 r., sygn. akt IV K 458/15 za cztery czyny: I. - z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. popełniony w dniu 31 sierpnia 2014 r. na karę 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności; II – za czyny zarzucane w pkt 2, 4 i 5 a/o, popełnione w dniach 19 maja 2014 r., 4 września 2014 r. i 7 września 2014 r. stanowiące ciąg przestępstw z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności; za które wymierzono karę łączną 5 lat pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres zatrzymania od dnia 7 września 2014 r. do dnia 9 września 2014 r. oraz okres tymczasowego aresztowania od dnia 10 października 2014 r. do dnia 19 stycznia 2015 r.;

XX. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie IV Wydział Karny z dnia 31 sierpnia 2016 r., sygn. akt IV K 381/14 za dziewięć czynów popełnionych w ciągu przestępstw z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. popełnione w dniach: 15-16 marca 2014 r., 15 marca 2014 r., 24 grudnia 2013 r., 9-10 lutego 2014 r., 9-10 lutego 2014 r., 28 lutego-1 marca 2014 r., 3-4 marca 2014 r., 4-5 marca 2014 r., 6-7 marca 2014 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od

dnia 17 marca 2014 r. do dnia 19 marca 2014 r.; zmieniony wyrokiem Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z dnia 5 maja 2017 r., sygn. akt VI Ka 1470/16 w ten sposób, że z ciągu przestępstw wyeliminowano czyn zarzucany oskarżonemu w pkt 5 aktu oskarżenia i od popełnienia tego czynu oskarżonego uniewinniono, zaś karę obniżono do 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności, w pozostałej części wyrok w stosunku do M. P. (1) utrzymano w mocy;

M. P. (1) wniósł o wydanie wyroku łącznego i połączenie kar wymierzonych wobec niego w sprawach o sygn. akt IV K 445/14, IV K 744/14 oraz IV K 798/14 przy zastosowaniu zasady pełnej absorpcji.

Sąd zważył, co następuje:

Na wstępie wskazać należy, iż zgodnie z treścią art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 2015, poz. 396) przepisów rozdziału IX ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (art. 85 -92 k.k.), w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi konieczność orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, tj. po dniu 01 lipca 2015 r. Mając na uwadze, iż ostatni wyrok skazujący wydany w stosunku do skazanego M. P. (1) został wydany po dniu 01 lipca 2015 r., jak również uwzględniając treść wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 15 czerwca 2016 r., sygn. akt II AKa 85/16, Sąd dokonał oceny, która z regulacji, zgodnie z treścią art. 4 § 1 k.k., jest względniejsza dla skazanego. Po analizie skazań dotyczących M. P. (1) na podstawie starej i nowej ustawy, Sąd doszedł do przekonania, że względniejsze są przepisy w brzmieniu aktualnie obowiązującym, a więc po wejściu w życie – z dniem 01 lipca 2015 r. – ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw. Wskutek analizy skazań na podstawie starej ustawy Sąd ustalił, iż możliwe byłoby wymierzenie skazanemu, przy zastosowaniu zasady pełnej kumulacji, kary łącznej 14 lat pozbawienia wolności, obejmującej wyroki z pkt V, VI, VII, VIII, IX i X. Przy wyborze starej ustawy Sąd byłby bowiem obowiązany dokonać połączenia kar jednostkowych pozbawienia wolności, z pominięciem wymierzonych skazanemu kar łącznych (pkt VI i X) -- przy jednoczesnym uwzględnieniu chronologii zapadających wobec niego skazań oraz dat popełnienia poszczególnych przestępstw, których skazany się dopuścił. W myśl bowiem art. 85 k.k., w uprzednio obowiązującym brzmieniu, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa. Tymczasem, zgodnie z nowymi przepisami, podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, w całości lub w części kary lub kary łączne tego samego rodzaju lub inne podlegające łączeniu (art. 85 § 1 i 2 k.k.). W świetle powyższego należy stwierdzić, że wobec skazanego istnieje więc możliwość wymierzenia jednej kary łącznej, uwzględniającej uprzednio wymierzone M. P. (1) kary jednostkowe oraz kary łączne pozbawienia wolności, w oparciu o wyroki opisane w pkt VI-X, gdzie górna granica wymiaru kary łącznej wynosiłaby 10 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Taki sposób połączenia kar wyklucza wprawdzie możliwość objęcia węzłem kary łącznej kary wymierzonej wyrokiem wydanym przez Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie, w sprawie o sygn. akt IV K 544/14 (pkt V), niemniej jednak jest to rozwiązanie korzystniejsze dla skazanego. Z uwagi na powyższe, w sytuacji skazanego M. P. (1), pomimo wyższej górnej granicy kary pozbawienia wolności przewidzianej w przepisie art. 86 § 1 k.k., aniżeli na podstawie przepisów poprzednio obowiązujących, wymierzenie skazanemu kary łącznej na podstawie przepisów ustawy nowej jest dla skazanego względniejsze.

Zgodnie z art. 85 § 1 k.k. jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną. Stosownie do treści art. 85 § 2 k.k. podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1. Zgodnie z art. 570 k.p.k. sąd wydaje wyrok łączny z urzędu lub na wniosek skazanego albo prokuratora, przy czym orzekając na wniosek skazanego sąd nie jest związany treścią złożonego wniosku i bierze po uwagę także wyroki, niepowołane we wniosku, a znane sądowi z urzędu (podobnie: wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach 24.04.2007 r., II AKa 52/07, LEX 330999).

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, iż w niniejszej sprawie istnieją przesłanki do połączenia kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami: Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie IV Wydział Karny z dnia 03 lutego 2015 r., w sprawie o sygn. akt IV K 445/14 (pkt VI), Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie IV Wydział Karny z dnia 23 kwietnia 2015 r., w sprawie o sygn. akt IV K 744/14 (pkt VII), Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie IV Wydział Karny z dnia 13 lipca 2015 r., w sprawie o sygn. akt IV K 798/14 (pkt VIII), Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie IV Wydział Karny z dnia 17 maja 2016 r., w sprawie sygn. akt IV K 458/15 (pkt IX) oraz Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie IV Wydział Karny z dnia 31 sierpnia 2016 r., sygn. akt IV K 381/14 (pkt X) i orzeczenia wobec skazanego M. P. (1) kary łącznej pozbawienia wolności. Jak wynika bowiem z akt sprawy, w tym treści opinii o skazanym nadesłanej z Zakładu karnego w B. w ww. sprawach, orzeczone wobec skazanego kary pozbawienia wolności bądź to zostały wprowadzone do wykonania, bądź, jak w przypadku kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem wydanym w sprawie o sygn. akt IV K 445/14 - są w chwili obecnej wykonywane.

W aspekcie wysokości kary łącznej orzekanej wyrokiem łącznym Sąd Rejonowy uprawniony był do wymierzenia kary pozbawienia wolności w granicach od 5 lat (jest to minimum wyznaczone przez najsurowszą karę jednostkową) do 10 lat i 6 miesięcy (suma wszystkich kar). Zgodnie bowiem z art. 86 § 1 k.k. Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa (zasada absorpcji) do ich sumy (zasada kumulacji). Z przepisu tego wynika, że Sąd może zastosować również zasadę asperacji.

Rozważając, która z zasad wymiaru kary łącznej powinna być zastosowana wobec skazanego, Sąd kierował się przede wszystkim tzw. ogólnymi dyrektywami wymiaru kary łącznej, wymienionymi w art. 85a k.k. (wprowadzonym ustawą z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw). W myśl omawianego przepisu, orzekając karę łączną, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. W ten sposób ustawodawca wskazuje na prewencję indywidualną, jako jeden z podstawowych elementów decydujących o surowości represji orzeczonej kary łącznej. Sens zapobiegawczego oddziaływania kary sprowadzać się powinien zatem do odstraszenia sprawcy od ponownego wejścia na drogę przestępstwa albo uniemożliwienia mu jego popełnienia, wychowawcze cele kary - być zaś realizowane przez kształtowanie postawy sprawcy, do której istoty należeć powinien krytyczny stosunek do własnego czynu oraz do przestępstwa w ogóle. W konsekwencji, wymierzając skazanemu karę łączną Sąd powinien baczyć, by jej wymiar zezwolił na wychowanie sprawcy na pełnowartościowego członka społeczeństwa.

Niemniej jednak redakcja art. 85a k.k. przesądza o tym, że przepis ten nie zawiera wyczerpującego katalogu dyrektyw wymiaru kary łącznej, wskazując jedynie na te, które mają być w szczególności przez Sąd uwzględniane. W związku z powyższym, Sąd miał również na uwadze poglądy wyrażone w orzecznictwie Sądu Najwyższego, w tym również zapatrywanie, zgodnie z którym wydając wyrok łączny Sąd orzekający powinien rozważyć przede wszystkim, czy pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono te kary istnieje ścisły związek podmiotowy lub przedmiotowy, czy też związek ten jest dość odległy lub w ogóle go brak, a ponadto powinien rozważyć, czy okoliczności, które zaistniały już po wydaniu poprzednich wyroków przemawiają za korzystnym lub niekorzystnym ukształtowaniem kary łącznej (tak: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 października 1983 roku, sygn. akt IV KR 213/83, OSNKW 1984 z. 5-6, poz. 65). Sąd rozpoznający sprawę uwzględnił jednak również pogląd, zgodnie z którym orzeczenie kary łącznej nie musi przynosić skazanemu korzyści, to jest orzeczenia kary łącznej w wymiarze niższym od arytmetycznej sumy poszczególnych kar, czy też poprzez zastosowanie zasady absorpcji. Wymiar kary łącznej zależy bowiem od stopnia związku przedmiotowego i podmiotowego zbiegających się przestępstw. Nadto, popełnienie przez skazanego wielu przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym przemawiającym za orzeczeniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji (tak: wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 20 września 2001 roku, sygn. akt II AKa 154/01). Zasadę absorpcji winno się stosować przy wymiarze kary łącznej wyjątkowo, gdy związek zbiegających się przestępstw jest tak ścisły, że upodabnia je do jednego przestępstwa, jak w przypadku pomijalnego zbiegu przestępstw lub ciągu przestępstw, gdy nie potrzeba podwyższać progu represji karnej (tak: wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 21 grudnia 2015 r., II AKa 206/15, LEX nr 1962890).

W związku z powyższym, a także mając na uwadze dyspozycję art. 86 § 1 k.k. należy wskazać, iż spośród wyroków podlegających połączeniu wskazanych w pkt VI-X najwyższa z kar wymierzonych skazanemu M. P. (1) to kara łączna 5 lat pozbawienia wolności orzeczona przez Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie, IV Wydział Karny, w dniu 17 maja 2016 r., w sprawie o sygnaturze akt IV K 458/15. Natomiast suma kar orzeczonych w/w wyrokami to kara 10 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, co podniesione zostało już na wstępie.

Przy wymiarze kary łącznej pozbawienia wolności Sąd rozważył stopień związku podmiotowo – przedmiotowego pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono kary podlegające łączeniu. Przepięstwa objęte wyrokami wskazanymi w pkt VI-X w przeważającej mierze zostały skierowane przeciwko tożsamym rodzajowo dobrom prawnym, tj. przeciwko mieniu. Skazany dopuścił się ich w stosunkowo niedługim okresie od dnia 24 grudnia 2013 r. do dnia 07 września 2014 r., tj. na przestrzeni niecałych 8 miesięcy. Wspólny dla wszystkich występów był również cel działania sprawcy, działającego w zamiarze zaboru rzeczy w celu przywłaszczenia. Zauważyć jednak należy, że wśród kar podlegających łączeniu, w ramach kary łącznej, znajduje się jednak i skazanie za przestępstwo przeciwko mieniu, a zarazem życiu i zdrowiu (art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.) popełnione w dniu 31 sierpnia 2014 r. (pkt X). Stwierdzić też należy, iż skazany dopuszczał się czynów zabronionych na szkodę różnych podmiotów, a zatem brak jest pomiędzy nimi tożsamości osoby pokrzywdzonego. Inne były również miejsca i sposób popełnienia poszczególnych przestępstw. Z uwagi na powyższe okoliczności stwierdzić należy, iż związek podmiotowo – przedmiotowy, zachodzący pomiędzy ww. czynami nie jest na tyle ścisły, aby uzasadniał wymiarzenie kary łącznej na zasadzie pełnej absorpcji. Przemawia jednak za przyjęciem zasady częściowej absorpcji (asperacji).

Przy wymiarze kary łącznej Sąd miał również na względzie dotychczasowy sposób życia M. P. (1). Skazany, mając 36 lat, był dziesięciokrotnie karany, zarówno za przestępstwa przeciwko mieniu, jak i życiu i zdrowiu, w większości popełniane w warunkach recydywy, w tym recydywy wielokrotnej, a więc przestępstwa charakteryzujące się znacznym stopniem ich społecznej szkodliwości, za które były wymierzone wobec niego kary bezwzględne pozbawienia wolności. Taka z kolei okoliczność świadczy w ocenie Sądu o braku rzeczywistej refleksji skazanego nad własnym postępowaniem, pomimo bowiem uprzednich skazań w dalszym ciągu wchodził on w konflikt z prawem. Wszystkie powyższe okoliczności dotyczące sposobu życia M. P. (1) świadczą zdaniem Sądu o niepoprawności zachowania skazanego, w konsekwencji również przemawiają przeciw stosowaniu przy wymiarze kary łącznej zasady absorpcji, a skłaniają ku orzeczeniu tej kary na zasadzie asperacji.

Wymierzając M. P. (1) karę łączną Sąd uwzględnił także treść dotyczącej go opinii Zakładu Karnego w B., w którym skazany ten aktualnie przebywa. Z opinii tej wynika, że zachowanie skazanego w warunkach izolacji penitencjarnej oceniane jest jako zmienne. Skazany w warunkach izolacji penitencjarnej przebywa bowiem od dnia 13 października 2014 r. W tym czasie był sześciokrotnie karany dyscyplinarnie, w tym m.in. za obecność substancji narkotycznych w organizmie, zniszczenie rzeczy i odmowę poddania się badaniu na zawartość środków odurzających. Skazany jednocześnie wielokrotnie nagradzany był kodeksowo, w tym za przestrzeganie porządku wewnętrznego oraz działania mające na celu motywowanie współosadzonych do dobrego zachowania. Relacje interpersonalne ze współosadzonymi ww. układa właściwie i bezkonfliktowo. Deklaruje wprawdzie przynależność do struktur podkultury przestępczej, jednak nie zaobserwowano negatywnych zjawisk na tym tle. Wobec przełożonych M. P. (1) prezentuje postawy regulaminowe, stara się nie kwestionować wydawanych mu poleceń. Skazany nie był nigdy inicjatorem ani uczestnikiem zdarzeń nadzwyczajnych, wobec jego osoby nie stosowano również środków przymusu bezpośredniego. Ww. nie jest zatrudniony na terenie jednostki penitencjarnej, karę odbywa w systemie zwykłym, nie wyrażając zgody na opracowanie w stosunku do jego osoby Indywidualnego Programu Oddziaływania. Złożył jednak do Dyrektora ZK prośbę o skierowanie do nauczania na kursie zawodowym z zakresu wykonywania robót montażowych i wykończeniowych w ZK w C.. Skazany w trakcie izolacji ukończył również kurs readaptacji społecznej. Na temat sposobu życia przed umieszczeniem w Zakładzie Karnym oraz popełnionych czynów M. P. (1) wypowiada się w sposób krytyczny. Kontakt zewnętrzny w formie rozmów telefonicznych, korespondencji oraz widzeń ww. utrzymuje z siostrą i ojcem. W oparciu o tak sformułowaną opinię stwierdzić należy, iż również zachowanie skazanego w warunkach izolacji penitencjarnej przemawia za orzeczeniem wobec niego kary łącznej pozbawienia wolności na zasadzie asperacji.

Reasumując wszystkie podniesione powyżej okoliczności Sąd uznał, iż wymierzona kara łączna 8 lat pozbawienia wolności będzie karą adekwatną do całościowego zachowania skazanego, skłoni go też do poczynienia rzeczywistej refleksji nad własnym postępowaniem, uświadomi mu nieopłacalność wchodzenia w konflikty z prawem. Kara taka będzie też zdaniem Sądu karą sprawiedliwą w odczuciu społecznym, spełni swoje cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. W ocenie Sądu kara łączna pozbawienia wolności wymierzona na zasadzie absorpcji nie spełniłaby swoich funkcji w zakresie prewencji indywidualnej i ogólnej, a przede wszystkim nie byłaby sprawiedliwa w odczuciu społecznym, zważywszy na to, że skazany poza szeregiem przestępstw z art. 278 § 1 k.k. i 279 § 1 k.k. popełnił również czyn z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k., cechujący się znacznym stopniem szkodliwości społecznej. Należy zauważyć, iż sądy orzekające w poszczególnych sprawach, w których M. P. (2) został skazany, dostosowały wymiar kary nie tylko do celów prewencyjnych, ale także do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynów. Sąd wydający obecnie wyrok łączny nie jest uprawniony do ponownego rozważania tych okoliczności, które legły u podstaw wymiaru kar w osądzonych sprawach.

Na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej kary łącznej 8 lat pozbawienia wolności Sąd zaliczył skazanemu: ze sprawy o sygn. akt IV K 445/14 okres zatrzymania w dniu 29 kwietnia 2014 r. oraz okres odbycia w części kary pozbawienia wolności od dnia 17 maja 2016 r. do dnia 22 listopada 2017 r. (data wyroku); ze sprawy o sygn. akt IV K 744/14 okres zatrzymania od dnia 12 lipca 2014 r. do dnia 14 lipca 2014 r.; ze sprawy o sygn. akt IV K 798/14 okres zatrzymania od dnia 9 października 2014 r. do dnia 10 października 2014 r., ze sprawy o sygn. akt IV K 458/15 okres zatrzymania od dnia 7 września 2014 r. do dnia 9 września 2014 r. oraz okres tymczasowego aresztowania od dnia 10 października 2014 r. do dnia 19 stycznia 2015 r., zaś ze sprawy o sygn. akt IV K 381/14 okres zatrzymania od dnia 17 marca 2014 r. do dnia 19 marca 2014 r.

Na podstawie art. 572 k.p.k. wobec braku warunków do objęcia wyrokiem łącznym wyroków: Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Wydział IX Karny z dnia 21 listopada 2000 r., sygn. akt IX K 1285/00 (pkt I), Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie VII Wydział Karny z dnia 18 maja 2005 r., sygn. akt VII K 1743/04 (pkt II), Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie IV Wydział Karny z dnia 09 lutego 2009 r., sygn. akt IV K 1671/08 (pkt III), Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie IV Wydział Karny z dnia 06 marca 2009 r., sygn. akt IV K 17/09 (pkt IV) oraz Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie IV Wydział Karny z dnia 14 listopada 2014 r., sygn. akt IV K 544/14 (pkt V) Sąd postępowanie karne w zakresie wydania wyroku łącznego co do kar wymierzonych tymi wyrokami umorzył, albowiem skazany, w dacie orzekania, wykonał je w całości.

Na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k. Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. H. M. kwotę 147,60 zł, zawierającą należny podatek VAT, tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną skazanemu z urzędu w sprawie o wydanie wyroku łącznego.

Biorąc zaś pod uwagę fakt, że skazany M. P. (1) odbywa karę pozbawienia wolności, Sąd zwolnił go od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych związanych z wydaniem wyroku łącznego w całości.

Z tych wszystkich względów, orzeczono jak w wyroku łącznym.